

KONINKRIJK BELGIË

-----

ADVIES 33.318/3

VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

-----

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 23 april 2002 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het stambesluit VOI van 30 juni 2000 wat de harmonisatie van vergoedingen en toelagen betreft", heeft op 1 oktober 2002 het volgende advies gegeven :

### STREKKING VAN HET ONTWERP

De wijzigingen welke het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse regering beoogt aan te brengen in het stambesluit VOI van 30 juni 2000, strekken ertoe de diverse toelageregelingen te harmoniseren die momenteel nog van toepassing zijn op de personeelsleden die overgeheveld zijn van de federale overheidsdiensten en openbare instellingen en die vaak nog op persoonlijke titel vergoedingen of toelagen genieten die hun werden toegekend in hun dienst van herkomst. Het ontwerp strekt ertoe die vroegere federale regelingen, wat de Vlaamse openbare instellingen betreft, op te heffen en te voorzien in eenvormige regelingen voor al de personeelsleden die onder de toepassing vallen van het stambesluit VOI.

Artikel 1 van het ontwerp strekt ertoe in het stambesluit VOI regelingen in te voegen met betrekking tot de huisvesting van bepaalde personeelsleden. Het gaat meer bepaald om :

- een regeling inzake het gebruik van een door de instelling ter beschikking gestelde woning (ontworpen artikel XIII 94bis, §§ 1, 3 en 4), met inbegrip van een bijzondere dienststopdrachtentoeelage voor ambtenaren die geen woning ter beschikking krijgen (ontworpen artikel XIII 94ter);
- een regeling inzake de woonstplicht in het ambtsgebied en de verplichting de eventueel ter beschikking gestelde woning te betrekken (ontworpen artikel XIII 94bis, §§ 2, 3 en 4), met inbegrip van een bijzondere woondervingstoelage voor ambtenaren aan wie geen woning ter beschikking kan worden gesteld (ontworpen artikel XIII 94quater).

Artikel 2 heeft betrekking op :

- de vergoeding voor een privé-aansluiting op het telefoonnet (ontworpen artikelen XIII 129bis en XIII 129quinquies, § 1);
- de toelage voor het uitblijven van ongevallen (ontworpen artikelen XIII 129ter en XIII 129quinquies, § 5);

.../...

- de kantoorvergoeding (ontworpen artikel XIII 129quater);
- het uniform (ontworpen artikel XIII 129quinquies, §§ 2 tot 4).

Artikel 3 van het ontwerp ten slotte voorziet in de opheffing van de federale regelingen inzake de vergoedingen en de toelagen welke het ontworpen besluit beoogt te harmoniseren.

### ONDERZOEK VAN DE TEKST

#### Aanhef

1. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut. Naar die wet werd in de aanhef van het stambesluit VOI inzonderheid verwezen omdat ze de rechtsgrond bood voor dat besluit in zoverre het toepassing vond op de Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen. Aangezien het stambesluit VOI thans niet meer van toepassing is op die Maatschappij <sup>(1)</sup>, dient de verwijzing naar de wet van 16 maart 1954 te worden weggelaten.

2. Na de verwijzing naar de wetten en decreten welke de rechtsgrond vormen van de ontworpen bepalingen, dient in de aanhef een lid te worden opgenomen waarin wordt verwezen naar het te wijzigen stambesluit VOI.

3. In het tweeënvijftigste lid van de aanhef kan het nummer (33.318/3) van het voorliggende advies worden vermeld.

---

<sup>(1)</sup> Zie artikel 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 maart 2002 tot wijziging van het stambesluit VOI van 30 juni 2000, wat betreft de upgradering van niveau E naar D, het verlof voor opdracht en andere bepalingen.

### Artikel 1

1. In de inleidende zin van dit artikel moet het woord "stambesluit" worden vervangen door "stambesluit VOI van 30 juni 2000".

2. Luidens het ontworpen artikel XIII 94bis, § 2, bepaalt de leidend ambtenaar van de instelling "de functies waaraan woonstplicht in het ambtsgebied verbonden is, en de verplichting om de eventueel ter beschikking gestelde woning te betrekken".

In verband met die bepaling dient de aandacht van de stellers van het ontwerp te worden gevestigd op het feit dat de bedoelde woonstverplichting uiteraard verenigbaar moet zijn met de eerbiediging van de vrijheid om zijn woonplaats te kiezen en van woonplaats te veranderen, gewaarborgd bij o.m. artikel 2 van het Vierde Protocol bij het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en bij artikel 12, lid 1, van het Internationaal Verdrag inzake burgerlijke en politieke rechten. Deze internationale regelingen staan beperkingen van de bedoelde vrijheid toe, maar onder strikte voorwaarden. Zo moeten deze beperkingen "bij de wet zijn voorzien en in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van 's lands veiligheid of van de openbare veiligheid, ter handhaving van de openbare orde, ter voorkoming van strafbare handelingen, ter bescherming van de gezondheid of van de goede zeden of ter bescherming van de rechten en vrijheden van anderen".

Het beperken van de individuele vrijheid om vrij zijn woonplaats te vestigen, is aldus alleen verantwoord indien die beperking in elk bijzonder geval strekt tot de bevordering van een hoger belang dan dat van de naleving van die vrijheid, hetzij omdat er redenen bestaan die verband houden met de volksgezondheid, de openbare veiligheid of de openbare orde, hetzij omdat het belang van de dienst vereist dat de belanghebbende werkelijk en permanent ter beschikking is, bijvoorbeeld, wanneer het tot de normale verplichtingen van een ambt behoort dat degene die het bekleedt dadelijk gevolg kan geven aan onverwachte oproepen <sup>(2)</sup>.

---

<sup>(2)</sup> Zie bijvoorbeeld, wat de oproepbaarheid van een brandweerman betreft, R.v.St., 25 november 1992, Tourneur, nr. 41.149.

### Artikel 3

1. Met betrekking tot de met dit artikel beoogde opheffing van de voorheen geldende (federale) regelingen inzake vergoedingen en toelagen moet worden opgemerkt wat volgt.

Luidens artikel 88, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen worden personeelsleden van de (federale) ministeries bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit overgedragen naar de regeringen, met het oog op de uitoefening van de aan de gemeenschappen en de gewesten toegewezen bevoegdheden.

Paragraaf 2 van dat artikel 88 luidt als volgt :

"Na overleg met de representatieve vakorganisaties van het personeel, bepaalt de Koning bij in Ministerraad overlegd besluit, de datum en de nadere regelen van de overgang van de personeelsleden bedoeld in § 1 naar de respectieve Regeringen.

De overgang van de personeelsleden geschiedt met hun graad of een gelijkwaardige graad en in hun hoedanigheid.

Zij behouden tenminste de bezoldiging en de anciënniteit die zij hadden of zouden verkregen hebben indien zij in hun dienst van herkomst het ambt hadden blijven uitoefenen dat zij bij hun overplaatsing bekleedden.

De rechtstoestand van die personeelsleden blijft beheerst door de terzake geldende bepalingen, zolang de Koning van deze bevoegdheid geen gebruik heeft gemaakt".

Het met toepassing van de aangehaalde bijzondere wetsbepaling vastgestelde koninklijk besluit van 25 juli 1989 <sup>(3)</sup> bepaalt dat de overheveling van het rijkspersoneel naar de gemeenschappen en de gewesten gebeurt met behoud van verkregen rechten o.m. op het vlak van toelagen en vergoedingen : voorzover het overgedragen personeelslid in zijn nieuwe dienst aan de voorwaarden voor toekenning voldoet, kan hij aanspraak blijven maken op de toelagen, vergoedingen en andere voordelen welke hij genoot in zijn dienst van herkomst (artikel 4, § 1, van dat koninklijk besluit).

---

<sup>(3)</sup> Koninklijk besluit tot vaststelling van de wijze waarop personeelsleden van de federale ministeries overgaan naar de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en naar het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschaps-commissie.

Luidens artikel 4, § 1, van de wet betreffende de afschaffing of de herstructurering van instellingen van openbaar nut en andere overheidsdiensten, gecoördineerd op 13 maart 1991, regelt de Koning, bij in Ministerraad overlegde besluiten, de ontbinding van de in die wet bedoelde instellingen en alle aangelegenheden waartoe deze aanleiding geeft, onder meer de overdracht aan de gemeenschappen en de gewesten van de personeelsleden van die instellingen. Luidens paragraaf 3 van dat artikel 4 worden in de koninklijke besluiten bedoeld in paragraaf 1 de nadere regelen bepaald van de overgang van de personeelsleden en de nodige maatregelen om de rechten van het personeel te vrijwaren. De overgang van het personeel geschiedt inzonderheid "met inachtneming van de regels bepaald in het koninklijk besluit genomen ter uitvoering van artikel 88, § 2, van de bijzondere wet".

De door het voorliggende ontwerp beoogde uniformiteit van de regelingen inzake vergoedingen en toelagen doet de vraag rijzen of de overgehevelde personeelsleden voortaan ten minste hetzelfde voordeel blijven ontvangen als voorheen, de vraag m.a.w. of de ontworpen regeling in overeenstemming is met de aangehaalde bepalingen van artikel 88 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, van artikel 4 van de gecoördineerde wet van 13 maart 1991 en van het voornoemde koninklijk besluit van 25 juli 1989.

Bij gebrek aan inzicht in de terzake relevante feitelijke gegevens, is het de Raad van State niet mogelijk zich omtrent die vraag een oordeel te vormen. Hij dient zich bijgevolg ertoe te beperken terzake een voorbehoud te maken.

2. In de inleidende zin van artikel 3 moet worden vermeld dat artikel XIII 130 van het stambesluit VOI gewijzigd is bij het besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 2002.

-----

De kamer was samengesteld uit

|          |                             |                                          |
|----------|-----------------------------|------------------------------------------|
| de Heren | W. DEROOVER,                | eerste voorzitter,                       |
|          | D. ALBRECHT,<br>P. LEMMENS, | staatsraden,                             |
|          | H. COUSY,<br>J. VELAERS,    | assessoren van de<br>afdeling wetgeving, |
| Mevrouw  | F. LIEVENS,                 | griffier.                                |

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. J. DRIJKONINGEN, eerste referendaris.

DE GRIFFIER,

DE EERSTE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER